

 <http://www.audiodrom.cz/usherDancerMini1.html>

Usher Dancer Mini 1 (Mini One)

Pro potěchu oka, pro potěchu ucha ...

Každé setkání s reproduktory Usher je příležitostí si připomenout, k čemu vlastně celý ten rozruch kolem kvality reprodukováné hudby je. A nemusí jít zrovna o vlakovou loď BE-10, kterou jsme měli možnost slyšet předloni, nebo o všude vychvalované stojanové Be-718, které prošly našima ušima v roce loňském, letošním a opět docela nedávno. Taiwanská firma není co do počtu zaměstnanců nikterak velká, vypracovala se prakticky z ničeho, nepoužívá žádné výrazně neobvyklé materiály nebo konstrukční principy a přesto se jí daří trefit hřebík na hlavičku tak nějak lépe než ostatním.

Úvod

Usher Dancer Mini One jsou dvoupásmové reprosoustavy. Výškový reproduktor je jako obvykle (přesněji: jako je obvyklé u Usherů) na bázi berylia a keramiky (firemní 9980-2, který najdeme i v nejvyšší řadě), sedmipalcový středobas je kompozitem papíru a vláknité směsi. Basreflexový nátrubek má tvar šterbiny a je vyveden dopředu dole kousek nad zaintegrovanými podstavci. S citlivostí 87dB jsou na tom Mini One stejně jako jejich stojanoví kolegové Be-718, stejně tak i jmenovitá impedance je deklarována na shodných 8 ohmů. Je potřeba poznamenat, že navzdory své sloupové ozvučnici Dancer Mini One *nejsou*

určeny pro ozvučování koncertních sálů, čemuž odpovídá i výrobcem uvedená maximální zátěž 90W. Je ovšem také potřeba poznamenat, že *přesto* bezproblémově ozvučí jakkoli velkou obytnou místnost, k čemuž ovšem potřebují dobrý zesilovač. Když říkám dobrý, nemyslím tím výkon, nýbrž stabilitu. Jak se dočtete dále, tak i výkonově poměrně slabý Luxman L-550A II (2x30W ve třídě A) s nimi problém neměl, a to jsme hráli hodně nahlas. Čelní stěna reprosoustav je lakovaná, dozadu se sbíhající a v elegantním oblouku se spojující bočnice jsou odýhované, součástí kabinetů je i podstavec se stavitelnými hroty. Rozměry 31x36.5x105cm, hmotnost 28kg/kus. Uff, a máme to za sebou. Teď honem ke zvuku.

Zvuk

Usher Dancer Mini One byly připojeny na referenční sestavu. Je radost poslouchat, když se reprosoustava povede. V celém frekvenčním spektru měly vyrovnaný průběh, vyzvednout musím zejména vysokotónový měnič.

Závěr

Dancer Mini One jsou povedené soustavy, které si zaslouží naše plné doporučení. Pochválit musím řemeslné zpracování, vytknul bych jim snad jen zbytečný krycí rámeček pro středobasový reproduktor, který neplní svou funkci ani z estetického, ani ze zvukového hlediska. Pět hvězdiček.

Cože? To je všechno? To už k tomu nic víc nenapišou? To jsme si mohli přečíst ve <cenúra>!

No jo, být recenzentem je prostě těžká a nevděčná práce. Pokusím se to tedy víc rozvést, ale nic neslibuji.

Takže znovu...

Sedím u svého laptopu a klapu do něj tenhle text, když v tom jde v rádiu zajímavá zpráva - americká kultovní automobilka Hummer je prodána do Číny! A je to. Jeden ze symbolů silné Ameriky, off-road stavějící na chlapácké vojenské image a propagovaný svého času Arnoldem Schwarzeneggerem má najednou dálněvýhodní majitele. Je potřeba si zvykat na nezvyklé a stejně tak je to s posledními trendy v hifi. Neobvykle silná přílivová vlna analogu, opětovný vzestup elektronek, silná a stále silící přítomnost asijských výrobců a návrat k hifi kořenům - tak nějak vypadala poslední mnichovská výstava. Může za to nejistota na trhu nových digitálních formátů, které jsou prostřídávány rychleji, než stačí být komerčně využity pod tlakem volně šířených kódů? Je to jen přirozený důsledek akcelerace vědeckotechnického pokroku, který zmatené hifisty nutí hledat ztracenou rovnováhu ve starých jistotách? Chceme poslouchat hudbu kvalitněji než předtím? Nebo je to jen a jen nostalgie? Zajímavá statistika plyne z obchodů s komerční audiotchnikou v západní Evropě - zatímco se jí prodává na kusy stále méně, hodnotově prodej mírně roste, tj. prodávají se dražší a dražší zařízení. Česká čísla neznám, ale podle zpráv od prodejců nejsme od tohoto trendu daleko. Osobně se tomuto jevu příliš nedivím - pokud se zájemce o poslech hudby propracuje až do dobrého studia (k čemuž by měl pomoci i náš magazín), sám po pár minutách poslechu pochopí, o co se připravuje, nakupuje-li v Electroworldu. Příkladů, kdy zákazník dorazí do studia s úmyslem utratit 50 tisíc a odejde s komponenty za 150 je (díkybohu) čím dál tím víc. Podniknete-li i vy lov na reprosoustavy v přijatelné cenové hladině právě oněch 'padesáti', což je jakási startovní magická hranice, a narazíte-li na Usher Dancer Mini One, je téměř jisté, že nakonec utratíte 85 tisíc. Právě tolik totiž stojí a dost možná jde o horké kandidáty na jedno z čelních míst soustav 'do sta'.

K technickému popisu v úvodu dodám jen dvě věci. Za prvé, beryliový 9980-2 je mezi

výškovými měniči zázrakem, a spolu s 'dvojkovým' Esotarem od Dynaudio a Revelatorem od ScanSpeak patří patrně mezi 3 nejlepší tweety na světě. Dokonce si myslím, že kdyby David Wilson vyměnil svého francouzského dodavatele výškových kalot právě za Usher, posunul by hudební přednes svých reproduktorových kreací zase o kousek dále, od suše technické preciznosti směrem k emocionálně strhující preciznosti.

Za druhé, kabinety (Mini Dancer One) jsou opravdu fantastickou ukázkou truhlářské práce. Testovaný model byl sesazen z deseti desek, ohnutých do oblouku připomínající lodní kýl, s jednotlivými segmenty bezchybně odýhovanými ořechovou dýhou. Reprosoustavám tak prakticky chybí zadní stěna, což zvyšuje nejen tuhost celé skříně, ale spolu s vnitřními přepážkami prakticky eliminuje stojatá vlnění uvnitř kabinetů. Terminály (dva páry) jsou zapuštěny do vybrání v zadním oblouku, vnitřní prodrátování k výhybce je provedeno kabeláží od JPS Labs.

Poříd'te si mikrometr...

V průběhu testu byly Usher Dancer Mini One krmeny rozličnými zařízeními, z čehož ponejvíce novým integrovaným Luxmanem L-550A II (za přibližně 110 tisíc) a top integrovaným NAD M5 z Masters série, který je cenově shodný s reprosoustavami (tj. okolo 85 tisíc). Disky rotovaly v SACD přehrávači NAD M3, kabeláž obstaral Rapport (signálové) a WSS (sít'ové). Reprokabely se střídaly, protože se ukázalo, že právě na ně jsou Dancer Mini One hodně citlivé.

Nové Usher nepatří do kategorie reprosoustav, které postavíte tam kam jste zvyklí, mírně je natočíte k sobě, a můžete poslouchat. Počítejte s tím, že než najdete jejich optimální postavení v místnosti, docela se zapotíte. Po řadě experimentů skončily zhruba 2,5m od sebe, 2m od zadní stěny a 1m od bočních stěn, přičemž posluchač (tedy já) musel být přišpendlen na vrcholu rovnostranného trojúhelníku s reproduktory natočenými přímo na uši. I když v jiných místnostech to bude jinak, zdůrazňuji, že u Mini One záleží na každém centimetru a změna postavení byť o nepatrný kousíček je hned slyšet. *Sweet spot* je tak poměrně úzce ohraničenou záležitostí pro jednoho posluchače (chceme-li ten nejlepší zvuk). V tomto ohledu se chovají velmi 'audiofilně'.

Prvními nahrávkami, které skrze Dancer Mini One zazněly, byly obligátní testovací tracky Davida Cheskyho z jazzového sampleru Chesky, tj. mluvené slovo a sólový part bicích nástrojů v různě akusticky upravených/neupravených prostorách. V průběhu času se mi osvědčilo používat na začátku poslechu právě tento disk, pomocí kterého snadno a jednoduše odhalíte jakékoli nedostatky systému s prostorovým zobrazením, tonalitou, frekvenční nevyvážeností nebo potíže s makro i mikro dynamikou. Teprve pokud komponent projde tímto testem, je možné jej zkoumat dále.

Usher se nenechaly nacytat; hlas Davida Cheskyho byl prostý jakýchkoli zbarvení nebo umělých artefaktů a nástup bicích dal hned na začátku ochutnat silnou zbraň Dancerů - razantní dynamiku, která jde shora až dolů s nezmenšující se silou. Díky těmto schopnostem není přes deklarovaný limit 38Hz posluchač ochuzen o rychlou a přesnou basovou složku a při vhodné hlasitosti ucítíte úder kopáku až hluboko v žaludku. Bicí mají reálnou velikost v reálně načrtnutém prostoru, tranzientní nástupy jsou svižné a pevné. Nabízí se srovnání se stojanovými Be-718, které si pro solidní bas také nejdou daleko a Mini One jsou vlastně jakousi sloupovou variantou tohoto modelu. Fyzika se oklamat prostě nedá a tam kde se Be-718 snaží, se Dancer Mini One snažit nemusejí, velký kabinet prostě udělá práci za ně a bas mají přítomnější a plnější. Středobasový reproduktor Be-718 na oplátku rychleji reagují, ale to jsou zákonitosti dané tím či oním typem konstrukce. Například kontrabas má u Mini One rychlý nástup, vnímáte rezonance jeho velkého těla, nicméně vnitřního mikrodedění je už

pomíň; respektive ono tam snad i je, ale je lehce maskováno setrvačností membrány. Tohle není ani tak daň za 'sloupovitost', jako spíš omezení plynoucí z cenové kategorie: pokud máte dvojnásobek peněz, kupte si Audio Physic Virgo V a máte to tam všechno, a pokud investujete čtyřnásobek, můžete mít Usher Dancer BE-10 a klid v duši.

Na špici pelotonu...

Mini One nemají potíže s rozlišením toho, v jakém prostředí byla nahrávka pořízena - je-li zvuk studiově suchý, znějí suše, jestliže bylo studio nahrazeno chrámovým prostorem, dají vám to vědět. Měl jsem dokonce pocit, že ona prostorová vodítka, jako jsou odrazy, dozvuky a šum okolí, mírně vytahují do popředí a předávají tak jakoby více informací (tento jev se opakoval prakticky u jakékoli akustické nahrávky), ale posléze se ukázalo, že je to signatura Luxmanu L-550A II - nutno říci, že docela atraktivní, i když přece jen signatura. Usher Dancer Mini One zahrají jen to, co je do nich puštěno.

Pakliže o kvalitě toho, co se odehrává od 2kHz dolů můžeme dlouze polemizovat, o horní části spektra je každá diskuze zbytečná. Výškový reproduktor je prostě šampión na špici pomyslného pelotonu. Neunikne mu sebemenší detail. Poslechněte si třeba výborné CD *Percussion Fantasia* (First Impression Music, FIMCD017); jde o známé i méně známé klasické kompozice, zahrané orchestrem skládajícím se *pouze* z bicích nástrojů. Jde i o výborný studijní materiál pro ty, kdo se až doposud domnívali, že bicí nástroje jsou jen buben, činel a triangl (pár takových kamarádů také mám). Až na takových mnohohrstevnatých zvukových strukturách různých dřev, chřestítek, zvonítek, cinkátek, bubínků, bubnů a paličkou rozechvívaných strun si uvědomíte, o co vlastně člověk přichází *nemá-li* v reprosoustavách výškový reproduktor od Usherů. Na tracku *Carmen Fantasy* předvedly soustavy naprosto úžasnou exhibici - každý, i sebemenší záchvěv zvuku je vypulírovaný a vycizelovaný až do nejtíššího křehkého doznívání precizně vykreslený. Kov je kovem, dřevo dřevem, a když se okolo šesté minuty do hry vloží velké kotle je o emoce postaráno. Pozor! Když píšou o hyperrozlišujícím výškovém reproduktoru, píšou rovněž o grácii, šarmu, hlad'oučné čistotě bez náznaku zrna a malinkému sklonu dělat zvuky sladšími než jsou (podobně jako hedvábné kaloty Dynaudia). Tato kombinace dělá z 9980-2 úchvatně poslouchatelnou záležitost, kdy jsou uši hýčkány záplavou informací bez sebemenšího náznaku suché sterility nebo počínající agresivity. Prostě máte možnost cítit krásu živých nástrojů včetně jejich někdy komplikovaných barevných odstínů. Pokud se posuneme k jazzu a ke skvělému sampleru Groove Note (*The Best of Groove Note*, GRV 1036-3), jenom se mi potvrdil předchozí skvělý dojem - třeba v *Something Cool* od Jacinthy Williams je tolik naprosto přirozeného a vzdušně podaného detailu, že se bojíte dýchat, abyste křehkou strukturu nepoškodili.

Dráty a zase dráty...

Jediná věc, která byla tu a tam znatelná a doporučil bych se na ni soustředit při dalším vývoji, byla malá rozdílnost *charakterů* výškového a středobasového měniče. Projevovalo se to zejména v časové doméně (subjektivní dojem z rychlosti obou měničů) a jejich schopnosti rozlišit jemné textury. Například ve zmíněné *Carmen Fantasy* je v gradaci skladby slyšet, že středobas je v rychlosti reakce za výškovým reproduktorem o vlas pozadu, o něco déle i doznívá a pochopitelně i méně rozlišuje - příčinou může být materiál membrány, basreflexový port nebo vnitřní dělení kabinetu. Nezdá se mi, že by to bylo způsobeno rezonancemi ozvučnice, po něčem takovém jsem nenašel ani stopu. Možná je to dáno i střetem dvou kvalitativních světů: relativně levné reprosoustavy osazené naprosto špičkovým výškovým měničem.

Částečně se dá výše uvedenému odpomoci vhodnými reprokabely. Systém byl zpočátku zapojen v bi-ampingu pomocí měděného Oehlbachu 2x2x6mm. V okamžiku změny na

hybridní (stříbřená měď) Crystal Silver Star téže značky došlo k pozitivnímu ovlivnění setrvačnosti na basech, i když za cenu jejich menšího objemu. V průběhu dalších experimentů přišel na řadu Usherem doporučený Rapport, ale ani to nebylo úplně to pravé ořechové a například piano znělo příliš temně a zastřeně. Ve finále nejlépe sedla kombinace Rapport na basovou složku a Oehlbach Crystal Silver Star na výšky, která představovala dobrý kompromis s transparentním přednesem. Pochopitelně vhodných a lepších kombinací se určitě dá najít více a jen to potvrzuje, jak nesmírně důležité jsou s rostoucí kvalitou audiořetězce i kabely.

Co říci závěrem? Za svoje peníze dostane v případě Usher Dancer Mini One zájemce opravdu hodně. Jsou to reprosoustavy, na které se dobře dívá, které se dobře poslouchají a které budou oříškem i pro dvojnásobně drahou konkurenci. Pokud si je půjdete někam poslechnout, ujistěte se, že jsou dobře rozehrané a pokud ne, raději návštěvu studia o týden odložte. Jen tak budete mít možnost ocenit, co Usher Dancer Mini One opravdu dokáží. To 'Mini' v názvu má (možná nepříliš šťastně) naznačit, že jde o menšího bratra vlajkové lodi Usher. Osobně bych toto označení vynechal - tyhle reprosoustavy jsou tím, co umí, naprosto samostatně a dospěle.

audio**from**